

[Jimmy Stahr]

at ministeren ikke et øjeblik regner med, at det er noget, vi kan slutte i denne samling.

Hvis jeg må have lov at simplificere det lidt, vil jeg sige, at her er der altså tale om 4 ændringer, nemlig vedrørende påtalekompetencen, vedrørende udenretslig afgørelse af straffesager, vedrørende isolation af varetægtsarrestanter og vedrørende varetægtsfængslede.

Jeg regner som sagt med, at vi vender tilbage til det, men vil alligevel knytte nogle bemærkninger til de enkelte dele af lovforslaget.

Med hensyn til det første punkt, der drejer sig om ændringen af påtalekompetencen, er vi enige med ministeren i, at der er nogen rimelighed i at overføre en del af denne påtalekompetence fra statsadvokaterne til politimestrene. Vi finder, at der er meget, der taler for, at man går denne vej, og vi synes også, at fordelingen af kompetencen er udmærket. Det spørgsmål, der rejser sig, når vi har flyttet en del af sagerne fra statsadvokaterne til politimestrene, er selvfølgelig, hvad statsadvokaterne så skal lave. I lovforslagets bemærkninger skriver ministeren:

»Den ekspertise, som findes i statsadvokaturerne, bør efter justitsministeriets opfattelse først og fremmest anvendes på sager, som er særlig indviklede eller særlig tvivlsomme, og på et mere generelt tilsyn med politiets behandling af straffesager.«

Jeg er enig med ministeren og vil dertil lægge, at man så også har bedre mulighed for at lade statsadvokaterne få mere tid til at arbejde med de mere komplicerede særlovsovertrædelser. Det er noget, vi vil lægge en del vægt på i diskussionen, at statsadvokaterne får en bedre mulighed for at tage sig af disse særlovsovertrædelser. Jeg vil i den henseende ikke mindst nævne miljøovertrædelserne, som statsadvokaterne hermed skulle få bedre mulighed for at beskæftige sig med.

Det næste punkt drejer sig om den udenretslige afgørelse af straffesager. Også her kan vi være enige med ministeren i, at der er tale om en rationalisering, som vi vil se positivt på. Der kan være nogle ting, som vi godt vil diskutere nærmere. Det er et spørgsmål, om man uden videre kan ophæve bødegrænsen. Under alle omstændigheder er vi enige i, at der er brug for en justering. Vi mener også, at der er gode grunde, der taler for helt at ophæve beløbsbegrænsningen, men vil dog

gerne have lejlighed til at diskutere det nærmere.

Punkt 3 er isolation af varetægtsarrestanter. Jeg skal ikke lægge skjul på, at der har været en heftig diskussion i befolkningen, i pressen og også i socialdemokratiet og i den socialdemokratiske gruppe om isolation, og der er heller ingen grund til at lægge skjul på, at der er forskellige meninger om denne sag – også om, som justitsministeren foreslår her, at man har en overgrænse på 3 måneder. Men i det store og hele vil jeg erklære mig enig med flertallet i strafferetsplejeudvalget. Jeg regner med, at vi får lejlighed til at dykke længere ned i det. Bl. a. har jeg altså ikke haft tid til endnu at sætte mig ind i høringsvarene. Det kan jo give en ændret opfattelse. Men indtil da vil jeg sige, at der ligger nogle ting i det, der fremføres af flertallet i udvalget, som vi kan acceptere fra socialdemokratiet.

Det vil altså sige, hvis jeg skal sige det meget firkantet, at de første tre forslag om ændringer er vi generelt positive over for, men har altså en del spørgsmål og må også tage forbehold over for, hvad høringsvarene giver os af oplysninger.

Når vi kommer til punkt 4, de nye regler om varetægtsfængsling, holder det positive nok op. Jeg vil sige for nu ikke at gøre det for langt, at socialdemokratiet i det store og hele er enig med flertallet i strafferetsplejeudvalget, når det skriver, at enhver udvidelse af området for retshåndhævelsesarrest ville være i modstrid med principielle retssikkerhedsmæssige synspunkter, som i øvrigt traditionelt knyttes til begrebet retsstat, navnlig princippet: ingen straf uden dom. Den udvidelse af varetægtsbegrebet kan vi ikke være positive over for, men vi vil gerne diskutere med ministeren, om det er muligt at fremme sagerne og nå frem til en hurtigere retsforfølgelse. Det vil vi i hvert fald langt foretrække fremfor det, der står her i lovforslaget.

Jeg når ikke mere ved denne lejlighed.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg ved, det er usædvanligt at tage ordet på dette tidspunkt, men hr. Jimmy Stahr begyndte med at spørge, hvorvidt der var tanker om at gennemføre denne lovgivning nu. Jeg vil bare for en ordens skyld have sagt med det samme, at det er selvfølgelig ikke